

5/08/2016

ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ

ಹಿಂಶಾಂತಿ

ಬಾಪ್ಯಾದಾದಾ

ಮುಧುಬನ

“ಮುಧುರ ಮಕ್ಕಳೆ - ತಂದೆಯ ಬಲಭುಜವಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಂ ಮಾತಿನಲ್ಲ ಸತ್ಯವಂತರಾಗಿ, ನದಾ ಶ್ರೀಷ್ಟಕ್ರಮ ಮಾಡಿರಿ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾರವು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ?

ಉತ್ತರ: ಭಾವ-ಸ್ವಭಾವದ ಕಾರಣ ಪರಸ್ಪರ ಯಾವ ದೈತ್ಯಮತದ (ಘರ್ಷಣೆಯ) ಸಂಸ್ಥಾರವುಂಬಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಷ್ಣು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಮತಗಳಿಂದ ಬಹಳ ನಷ್ಟಪುಂಬಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರೋಧದ ಭೂತವು ಇಂತಹದ್ವಾಗಿದೆ ಕ್ರೋಧಿಗಳು ಭಗವಂತನನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ತಡಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಂತುಂತ್ರಾರೆ- ಮುಧುರ ಮಕ್ಕಳೆ, ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಥಾರವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿರಿ.

ಶಿಫ್ತೆ: ಅಂತರ್ಷ್ವನನ್ನು ಬೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.....

ಹಿಂಶಾಂತಿ. ಮುಧುರಾತಿ ಮುಧುರ ಆತ್ಮಿಕಮಕ್ಕಳು ಗೀತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ. ಆತ್ಮಿಕಮಕ್ಕಳು ಅಥಾಂತ್ರೀ ಶಿವತಂದೆ ಯಾರು ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಆತ್ಮರು ಶರೀರರೂಪಿ ಕರ್ಮೀಂಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಗೀತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ. ಈಗ ಮಕ್ಕಳು ಅತ್ಯಾಭಮಾನಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವೂ ಇದೆ. ಪುನಃ-ಪುನಃ ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮನಂದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದು ಗುಪ್ತಪರಿಶ್ರಮವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಗುಪ್ತವಾದ್ವರಿಂದ ಗುಪ್ತ ಪರಿಶ್ರಮ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ತಿಂತುಂತ್ರಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೆ, ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ಇದರಿಂದ ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನತರಹ ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗುವಿರಿ. ಮಕ್ಕಳಗೆ ತಿಂತುಂತ್ರಾರೆ- ನಾವೇ ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿದ್ದೇವು ಮತ್ತೆ ನಾವೇ ಈಗ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಪುನಃ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾವ ಅಂತರ್ಷ್ವನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪುರುಷಾಧ್ಯ ಮಾಡಿಸುವವರು ಒಬ್ಬರೇ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಹಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಗೆ ತಿಂತುಂತ್ರಾರೆ- ಈಗ ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳೆ, ಈಗ ಅಂತರ್ಷ್ವನನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಿದ್ದಿರಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಂತರ್ಷ್ವನನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಅವರಂತೂ ಜಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಜಿಕ್ಕವರಲ್ಲ, ನೀವಂತೂ ವಾನಪ್ರಸ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಅಂತರ್ಷ್ವನನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಕೆಲವರು ಬಹಳ ವೃದ್ಧರೂ ಇದ್ದಿರಿ, ವೃದ್ಧಾವೃತ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಯೌವಣನದಲ್ಲಿ ಓದುವುದು ಜೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯುವಕರ ಬುದ್ಧಿಯು ಜುರುಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿದ್ಯೆಯಂತೂ ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಅತಿ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಶರೀರವಂತೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ. (ಮಗುವನ್ನು ಸೋಡುತ್ತಾ) ಇದಂತೂ ಮಗುವಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೂಂದು ಅಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಹಕೆಂದರೆ ಕರ್ಮೀಂಂದ್ರಿಯಗಳು ಜಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ ಆದರೆ ನೀವು ಹೋಗಿಂತೆ-ತೆಗಿಂತೆ, ಸುಖ-ದುಃಖ ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಂದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರಿ. ಆತ್ಮವಂತೂ ಜಿಂದುವಾಗಿದೆ, ಶರೀರವು ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವಂತೂ ಹಕರಸವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಎಂದೂ ಅದು ಹೆಚ್ಚುವುದಾಗಲ, ಸರೆಯುವುದಾಗಲ ಇಲ್ಲ. ಆ ಆತ್ಮದ ಬುದ್ಧಿಗಾಗಿಯೇ ತಂದೆಯು ಕಸ್ತುರಿಯಂತಹ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಹಕೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿಬಣಿದ್ದಿರೆ. ಅದು ಈಗ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ಜಿತ್ತುಗಳು ತಿಂಬಿಕೊಡಲು ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳ ಮುಂದೆಹೋಗಿ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾರೆ, ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ನೀವೂ ಸಹ ಅಂಥಶ್ವರೆಯಂದ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಶಿವನ ಮಂದಿರಕ್ಕ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಆದರೆ ಇವರು ಶಿವತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಯಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಗಾಯನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶಿವತಂದೆಯ ಅಂಜೆಜೆಣಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಶಿವತಂದೆಯು ಗೀತಾಜ್ಞಾನದಾತನಾಗಿದ್ದಾರೆ.... ಈ ಅಂಜೆಜೆಣಿಯು ಸಹಜವಾಗಿ ಆಗಬಲ್ಲದು. ಆ ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸುಖ ನೀಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂತುಂತ್ರಾರೆ- ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುಖದಾಮದ ಮಾಲೆಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ವೃದ್ಧರೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ತಿಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲವೆ- ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ಬಳ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅವರು ವಿಚಿತ್ರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ಈ ಜಿತ್ತುದಲ್ಲ (ಶರೀರ) ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ನಿರಾಕಾರಸಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರನಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ಬಳ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ, ಅವರು ತಾತ್ಕಾಲಕವಾಗಿ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಹತಿತರನ್ನು ಹಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿ-ಜಿಂದನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಶಾಂತಿಧಾಮ, ಸುಖಧಾಮದ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಶಾಂತಿಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರಯೋಗದುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಶಾಂತಿ ಸಿಗುವುದು ಎಂದು ಪ್ರಯೋಗದುತ್ತಾರೆ. ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಪುರುಷಾಧ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ತಂದೆಯ ಬಳ ಮನಸೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಭಗವಂತ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಪುರುಷಾಧ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ

ನಮಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವನ್ನುಕ್ರಿಯನ್ನು ಹಡೆಯುವವರು ಕೇವಲ ನೀವು ಭ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಆಗಿದ್ದಿರಿ, ಉಳದೆಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವನ್ನುಕ್ರಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಂಗಡುವವರು ಮತ್ತೊಂದು ಇಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಮೊದಲಾದವರ ಬಳ ಹೋಗಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಬೇಳುತ್ತಾರೆ, ಮನಃಶ್ಯಾಂತಿ ಹೇಗೆ ಸಿಗುವುದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಗ ತಿಂಗಡುವವರಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಹೋಗುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೋಕ್ಷವೆಂದರೇನು ಎಂಬುದೂ ಸಹ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವನದಿಂದ ಬೇಳೆತ್ತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಹೋಗುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು. ವಾಸ್ತವೆಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿಧಾಮವು ಆತ್ಮಗಳರುವ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೋಂದು ಸೇವಾಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಧಾರೆ, ಎಲ್ಲರೂ ತಿಂಗಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ- ನಾವು ಹೊಸಪ್ರಪಂಚಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವರೋ ಅಥವಾ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವರೋ? ತಂದೆಯು ತಿಂಗಡುವತ್ತಾರೆ, ನಾನು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಾಗಲ ಕಾಲಯುಗದಲ್ಲಾಗಲ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ತಂದೆಯಂತೂ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿ ನೀಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಎಲ್ಲರನ್ನು ದುರ್ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಟ್ಟಿಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದಲ್ಲ. ಸದ್ಗತಿ ಮತ್ತು ದುರ್ಗತಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮುಕ್ತಿಜ್ಞ ತಿಂಗಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿನಾಶವಾಗುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಾವಿಗೆ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ಬದಲಾಗಲದೆ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಯು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ತಿಂಗಡುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ದುಃಖದಿಂದ ಜಡಿಸಿ ಹರಿದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಜ್ಞಾನದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಹರಿದ್ವಾರ, ಕೃಷ್ಣನ ದ್ವಾರ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣಪುರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರನಂತರ ಲಕ್ಷ್ಮಿಣಿ ಉಯ್ಯಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಹರಿದ್ವಾರ ಬರುವುದು. ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಹರಿದ್ವಾರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಿಣಿ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅಂತಹ ಮಾತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇವು ಕಲ್ಪನೆಯ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ರಾಮನಿಗೆ 4 ಮಂದಿ ಸಹೋದರರನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ 4 ಜನರಂತೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. 4-8 ಮಂದಿ ಈ ಕಾಲಯುಗದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುಕಡೆ ಈಶ್ವರಿಯ ಸಂತಾನರಿದ್ದಿರಿ, ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಆಸುರೀ ಸಂತಾನರಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗ ನೀವು ತಿಂಗಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ಶಿವತಂದೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವನು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಬ್ರಹ್ಮಾರವರು ದಾದಾ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರಜಾಪಿತ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಆತ್ಮರ ಹಿತನಂತೂ ಅನಾದಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ನಾಲಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಲಗ್ರಾಮಗಳಂತೂ ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ತಂದೆಯು ಬಂದು ನಾಲಗ್ರಾಮಗಳನ್ನೇ ಪಬಿತ್ರನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮಪು ಪವಿತ್ರವಾಗುವವರೆಗೆ ಶರೀರಪು ಪವಿತ್ರವಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ! ನಾವಾತ್ಮರ ಪವಿತ್ರರಾಗಿದ್ದಾಗ ಸತ್ಯೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿದ್ದಿವು, ಈಗ ಅಪವಿತ್ರ, ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಪುನಃ ಸತ್ಯೋಪ್ರಧಾನರಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಇವಂತೂ ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಂಗಡುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ತುಕ್ಕ ಸೇರಿರುವಕಾರಣ ನೀವು ಪತಿತ, ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿಜಟಿದ್ದಿರಿ, ಈಗ ಪುನಃ ಸತ್ಯೋಪ್ರಧಾನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಲೆಕ್ಕಾಜಾರಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಶಾಂತಿಧಾಮ ಹಾಗೂ ಸುಖಧಾಮದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರಿ. ಆತ್ಮಜ್ಞ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ನಿರಾಕಾರಿ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕ್ರಿಷ್ಣಿಯನ್ನರು ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ತಿಂಡಿದೆ- ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಇನ್ನು-ಇನ್ನು ಶಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಂದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಆತ್ಮರು ಹೇಗೆ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವು ನಿಮಗೆ ಸ್ಥಿತಿದೆ. ನಾವಾತ್ಮರ ಮನೆಯು ಶಾಂತಿಧಾಮವಾಗಿದೆ, ಈಗ ಸಂಗಮವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಂದ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರು ಬಂದುಜಡುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಳಯವಂತೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ತಿಂಗಡುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ, ತಂದೆಯಿಂದ ನಾವು ಅದ್ವಿತ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪುನಃ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹಡೆಯಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನೆನಪಿಸಿಂದಲೇ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದು. ತಂದೆಯು ತಿಂಗಡುತ್ತಾರೆ- ದೇಹಸಹಿತ ಯಾರೆಲ್ಲಾ ದೇಹದ ಮಿತ್ರಸಂಬಂಧಿ ಮೊದಲಾದವರಿದ್ದಾರೆಯೋ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮರೆಯಿರಿ. ಜಿತ್ರ ಮತ್ತು ವಿಜಿತನು ಇದ್ದಾರಲ್ಲವೇ. ಯಾರನ್ನೂ ಈ ಕಣ್ಣಿಗಳಂದ ಮೊಂಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ವಿಜಿತನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇವು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಆತ್ಮಪು ಎಷ್ಟು ಜಿಕ್ಕಾಗಿದೆ, ಅದು ಪದೇ-ಪದೇ ಪಾತ್ರವನ್ನಿಖಾಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಮಾತುಗಳರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಇದನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ- ನಾವಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಅವರು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ, ಹೇ ಭಗವಂತ ಎಂದು ಹೇಳ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಭಗವಂತನನ್ನೂ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಏನೋ ಸಿಗುವುದಲ್ಲವೇ! ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲ-ಇಲ್ಲ ಇಕೆ ಅಲೆಯುತ್ತಿರಿ. ಭಗವಂತನು

ಪರಮಧಾಮದಿಂದ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ನಾವಂತೂ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಪತಿತರು ಅಲ್ಲಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ನಿಂದಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಜಕಿತರಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಪಾತ್ರವು ಎಷ್ಟು ಅಧ್ಯತ್ವಾಗಿದೆ! ಹೀಗೆ ತಿಳಿರ, ಹೀಗೆ ಪರಮಹಿತ, ಈ ಗಾಡೊಫಾದರ್ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲ-ಇಲ್ಲ ಏಕೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರಿ! ಅವರು ಮೇಲರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರ ತಿಖುವಳಿಕೆಗಳನ್ನರಾಗಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಂದಿಗೆ ಪುನಃ ಬೇಹದಿನ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗುತ್ತಿರಿ. ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುವವರೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಗುಪ್ತವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅವರು ಸದಾ ಶ್ರೀಷ್ಟಾಜಾರಿ ಕಾಯುಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಖನುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ದುಃಖಕರ, ಸುಖಕರನಾಗಿದ್ದೇನೇ ಅಂದರೆ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೂಂದು ಮಧುರರಾಗಬೇಕು! ತಂದೆಯು ಬಲಭುಜವಾಗಬೇಕು. ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳೇ ತಂದೆಗೆ ಪ್ರಿಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಬಲಭುಜಗಳಲ್ಲವೇ. ನಿಮಗೆ ತಿಖದಿದೆ- ಎಡಗೈಯಿಂದ ಅಷ್ಟೂಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಬಲಗೈ ಒಳ್ಳಿಯ ಕಾಯುವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಶುಭಕಾಯುದಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಬಲಗೈಯಿಂದಲೇ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಖನುತ್ತಾರೆ- ಪ್ರತಿಂ ಮಾತಿನಲ್ಲ ಸತ್ಯವಂತರಾಗಿ. ತಂದೆಯು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ಮಾಡಿಯಿಲ್ಲವೇ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ, ಇದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಅಂತ್ಯಮತಿ ನೋಗತಿಯಾಗುವುದು. ಮತ ಮತ್ತು ಗತಿ ಅಥವಾ ಗತಿ ಕೊಡುವ ಮತವು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ತಿಳಿರನ ಗತಿಮತವು ತಿಳಿರನಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಎಂದು ಗಾಯನವಿದೆ, ಅವರೇ ಪತಿತ-ಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೇಗೆ ನಾನು ದುಗಣತಿಯಿಂದ ಸದ್ಗತಿಯಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಖದಿದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಎಷ್ಟೂಂದು ಪರಿಶ್ರಮಪಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಸದ್ಗತಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಘಲವೇನೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸದ್ಗತಿ ಕೊಡುವವರು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಯಾರು ಯಾವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಘಲ ನೀಡುವವನು ನಾನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೇ, ಅದು ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಪುರುಷಾಧಿಂದ ತಾನಾಗಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಪುರುಷಾಧಿಂದ ಪವಿತ್ರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ, ಅವರೇ ಸರವಶಕ್ತಿವಂತ ಆಲೋಮೃಷಿ ಅಥಾರಿಷಿ ಎಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಂವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ರಚಯಿತ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಜ್ಞಾನವು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ. ಈಗ ನಿಂವು ತಿಖದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಈ ಜ್ಞಾನವು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲ, ಯಜ್ಞ-ತಪ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಇದೆಲ್ಲವೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲ ಗುರಿ-ಧೈರ್ಯಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲ ಸದಾ ಗುರಿ-ಧೈರ್ಯಯಿವಿರುತ್ತದೆ, ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಜ್ಞಾನವಿರುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪತಿತ-ಪಾವನ ತಂದೆಯು ನಿಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಖಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಜಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ, ಇದರಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಅನಾದಿ ನಾಟಕವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದೆ ಎಂಬ ಈ ಬೇಹದಿನ ಜ್ಞಾನವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಿಂವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಖದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ನಿಂವು ಈಗ ಹೋರ ಅಂಧಕಾರದಿಂದ ಹೋರ ಪ್ರಕಾಶತೆಯಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಂದಿಗೆ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನೂ ತಿಖಸಬೇಕಾಗಿದೆ - ಆದಿಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಹಿಂದೂಧರ್ಮವೆಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಈ ಮಾತೂ ಸಹ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಥವಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟು ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲ ಬಹಳಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹಲಯಲ್ಲ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ದೇಹಲಗೆ ಪರಿಸ್ಥಾನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇದೇ ಜಮುನಾನದಿಯ ತೀರವಾಗಿತ್ತು, ದೇಹಲಯು ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿದೆ. ಅನೇಕರ ಕೈನೆರಿದೆ. ದೇವತೆಗಳ ರಾಜಧಾನಿಯೂ ಇದೇ ಆಗಿತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಹಲಯಲ್ಲ ಬಹಳದೊಡ್ಡ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಆದರೆ ಮಾಯಿಯು ಮಾಡಲು ಜಡುವುದಿಲ್ಲ, ಬಹಳ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನೂ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಭಾವ-ಸ್ವಭಾವಗಳು ಹೇಜ್ಜಾಗುತ್ತಿದೆ (ಮತ-ಭೇದ). ಮಕ್ಕಳು ಪರಸ್ಪರನೇರಿ ಸರ್ವಿಣಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಅವರೂ ಸಹ ಪರಸ್ಪರ ಹೋಂದಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯವೇ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳಾಗಿಜಟ್ಟು ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯನ್ನೂ ಹಾರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಧೈರ್ಯತಮವು ಬಹಳ ನಷ್ಟವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಭಗವಂತನಿಗೂ ಎದುರು ನಿಲ್ಲಲು ನಿರ್ಧಾಸಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ನಷ್ಟಹೋಂದುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರೋಧದ ಭೂತವು ಬಂದುಜಟ್ಟರೆ ಮಾತೇ ಕೇಳಬೇಡಿ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಬೀಲದ ರುಚಿ ಬೀಲಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತು, ಬೀಲದ ಜೀಲಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತು. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಖನ್ನಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು, ಜಡುವುದು ಅವರವರ ಪುರುಷಾಧಿ ಮೇಲಾದೆ. ತಂದೆಯು ಆಶೀರ್ವಾದ ಅಥವಾ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲ ಕೃಪೆಯ

ಮಾತಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಯೋಂಗ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೆಲಸುವಂತಿದ್ದರೆ ನಾನೇಕೆ ಈ ಕೊಳಕು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನು? ಪ್ರೇರಣೆ, ಆಶೀರ್ವಾದ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿಂತೂ ಪುರುಷಾಧಿಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಪ್ರೇರಣೆಯ ಮಾತಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮೂರು ಇಂಜನ್‌ಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆ, ಅಲ್ಲಾದರೆ ತಂದೆಯೇ ಬೇರೆ, ಶಿಕ್ಷಕನೇ ಬೇರೆ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯೆಲ್ಲ ಗುರುಗಳು ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮೂವರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪೂಜ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಿಂವು ಮತ್ತೆ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗಿಜಡುತ್ತೀರಿ. ಬಹಳ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರೂ ಮೂರಿಂತರಾಗುವಂತಾಗಬಾರದು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಇಬ್ಬರು ತಂದೆಯರ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಭಗವಂತನು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಜನ್ಮ ಶಿವಜಯಂತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆ ತಂದೆಯು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವರು. ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವರ್ಗದ ವಿಶ್ವ, ಈಗ ನರಕದ ವಿನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧವು ನಿಂತಿದೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆಯು ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯ ಶ್ರೀಮತದನುಸಾರವೇ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ- ನಾವು ಭಾರತವನ್ನು ಪಾವನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಯೇ ತೀರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಒಳ್ಳೆಯಿದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗರಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪೋದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ದುಃಖತ್ವ-ಸುಖಕರ್ತೆನಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಂದೆಯ ಸಮಾನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಮಧುರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸದಾ ಶುಭಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ ಬಲಭುಜಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.
 2. ಎಂದೂ ಎರಡು ಅಥವಾ ದ್ವೀಪ ಮತವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಭಾವ-ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ (ಘಟಣೆಯಲ್ಲ) ಬಂದು ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಎದುರಾಗಬಾರದು. ಕ್ರೋಧದ ಭೂತವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.
- ವರದಾನ:—ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿರುವಂತಹ ಆತ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳಾಗುವ ವರದಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಂತಹ ಮಾನ್ಯರ್ ವರದಾತ ಭವ**

ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ನಾಕಾರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಬೇಗ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿರುವಂತಹ ಯಾರು ಶ್ರೀಷ್ಟ ಆತ್ಮರಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಸೇವೆ, ತ್ಯಾಗ, ಸ್ವೇಕ ಸರ್ವ ಸಹಯೋಗಿತನವನ್ನು ವ್ಯಾಪಕಾರಿಕ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಯಾವ ಪ್ರೇರಣೆ ಸಿಗುವುದು ಅದೇ ವರದಾನವಾಗಿಜಡುವುದು. ಯಾವಾಗ ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿರುವಂತಹ ಆತ್ಮರಿಗೆ ಕರ್ಮಮಾಡುತ್ತಾ ಈ ಗುಣಗಳ ಧಾರಣೆಯಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳಾಗುವ ವರದಾನ ಸಿಕ್ಕಿಜಡುವುದು. ಯಾರು ಈ ರೀತಿಯ ವರದಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಸ್ವಯಂ ಅವರೂ ಸಹ ಮಾನ್ಯರ್ ವರದಾತರಾಗಿಜಡುವರು.

ಸ್ತೋತ್ರಗಳ್:—ಹೆಸರಿನ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಅಥಾತ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಪದವಿಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು.